

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1369/2019
15.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужила АА, ББ, ВВ и ГГ, све из ..., чији су заједнички пуномоћници Миодраг Алексић и Драгана Алексић, адвокати из ..., против туженог ДД д.о.о. ..., кога заступа Љубица Мићовић, адвокат из ..., ради накнаде трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1815/17 од 01.02.2018. године, у седници одржаној 15.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог туженог да се о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1815/17 од 01.02.2018. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1815/17 од 01.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 340/14 од 24.03.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужила и тужени обавезан да им, као правним следбеницима пок. ЂЂ из ..., као солидарним повериоцима, на име неисплаћених трошкова за службена путовања у иностранству, у периоду од 01.02.2005. године до 31.10.2007. године, плати укупно 1.771,10 евра, са каматом на годишњем нивоу од 24.12.2012. године у висини основне каматне стопе Европске централне банке, а од 25.12.2012. године у висини референтне каматне стопе Европске централне банке за главне операције, за рефинансирање увећане за 8 процентних поена, све у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, тужбени захтев тужила је преко досуђеног ставом првим изреке, одбијен као неоснован у делу за исплату и обрачунату камату. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужилама накнади трошкове поступка од 715.793,00 динара, са законском каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1815/17 од 01.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П1 340/14 од 24.03.2017. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен Основном суду у Чачку на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију, на основу члана 404. ЗПП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), који се примењује на основу члана 506. став 2. наведеног закона, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се о ревизији туженог одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер је побијана одлука донета у сагласности са израженим правним ставом овог суда, а прилагање неправноснажне првостепене пресуде не представља разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате трошкова – дневница за службена путовања поднета је 11.06.2008. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.771,10 евра.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде очигледно испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић